

**„ÎNTÂMPARE” SAU PROVIDENȚA
LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]
„NU VĂ ÎNȘELAȚI, DUMNEZEU NU
SE LASĂ BATJOCORIT.”**

LA CINĂ CU DUMNEZEU

Într-o zi, în Gompilliers (Franța), acum vreo 33 de ani, un grup de muncitori de fabrică ședeau la masă la pensiunea lui Levaillant.

Unul dintre cei prezenți a jurat pe Numele lui Dumnezeu, totuși mai mult din obișnuință decât cu rea intenție.

În legătură cu acest fapt, cârciumarul i-a făcut câteva observații prietenești, care au fost acceptate de cel în cauză, pentru că nu era om rău.

Dar un alt muncitor, un țesător pe nume Herubel, a vrut să-și arate necredința.

Întâi a susținut că nu există Dumnezeu. De la fanfaronada lui i s-a tras curajul să vorbească lucruri nelegiuite, până acolo că a rostit o blasfemie groaznică împotriva lui Dumnezeu și a religiei.

Levaillant a încercat să întâmpine această nebulie cu vorbe blânde.

Dar Herubel a răspuns batjocoritor:

„Ce-mi tot spui despre Dumnezeu!

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

ROMÂNIA | CARAȘ – SEVERIN | REȘIȚA | STRADA CASTANILOR | NR. 119 | COD 320 030 | NR. TEL. DAN 0742 061 905

tău ! Deseară vreau să cinez cu El.”

În aceeași clipă a căzut la pământ, cu fața în jos, ca lovit de trăsnet. Era mort.

PRÂNZUL ÎN IAD

Cu mulți ani în urmă se repara un pod la N.

Printre muncitorii care lucrau acolo era și un anume P., un om recunoscut pentru înjurături și blasfemii.

Acesta batjocorea într-o dimineață, după obiceiul lui, viața viitoare, judecata lui Dumnezeu, raiul și iadul ; și în cele din urmă a făcut afirmația, cerându-i-se socoteală, că **ar vrea, mai mult decât în rai, să ia azi prânzul în iad.**

Era ora 11 înainte de prânz când bărbatul a spus acele cuvinte, fără să-i pese de vorba :

„**Nu vă înșelați, Dumnezeu nu se lasă batjocorit**”; și i s-a făcut după cum a dorit.

Cu foarte puțin timp înainte de ora prânzului, înainte de a se întrerupe lucrul, a căzut de pe schela pe care lucra, și-a frânt gâtul și și-a dat duhul.

[Continuarea în numărul viitor | Preluare din cartea : „**Întâmplare**” sau **Providența Lui Dumnezeu ?** | **O culegere de povestiri din viață** | Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt | Editura : Frații Doenges din Dillenburg | Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

ANUL XI, NR. 515 / 21 SEPTEMBRIE 2025 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Aproape mântuit (II)
- La cină cu Dumnezeu
- Prânzul în iad
- Proverbe persane
- Cum pot fi mântuit ?
- Robert Moffat

„Ferește-ți limba de rău, și
buzele de cuvinte înșelătoare !”
[PSALMUL 34 : 13]

Editorial. *Aproape mântuit* (II)

„Curând mai vrei tu să mă îndupleci să mă fac creștin !” (Faptele Apostolilor 26 : 28) [Continuare din numărul trecut]

Dar acum, când pe scenă cade în aparență în brațele unui actor și în aparență sunt rostit cuvinte emoționante de dragoste, iar publicul aplaudă – totul aparență, înșelăciune, stricăciunea păcatului, înstrăinare de Dumnezeu.

Această sărmană actriță era „cât pe-aici” să devină o creștină, a fost destul de aproape – dar n-a fost aievea. Oare va mai fi ? **Aproape !** Ce cuvânt serios ! **Cât pe-aici !** Este povestea de viață a nenumăratelor suflete nemuritoare, care în veșnicie trebuie să se tânguiască în plâns și scrâșnirea dinților : era să fiu aproape mântuit, dar n-am vrut să mă supun în totalitate Cuvântului lui Dumnezeu.

Împăratul Agripa (Faptele Apostolilor 26 : 28) și tânărul bogat (Matei 10 : 22) sunt exemple de avertizare pentru toți aceia, care din cauza rangului sau a câștigului lor pământesc sau din teamă de oameni întorc spatele dragostei recunoscute a lui Dumnezeu.

În marele lor număr sunt figuri foarte nobile, înalte omenește. Ești sigur că nu vei fi în această ceată ? Cine nu face pasul credinței, va pieri ; el va muri în fața ușii sălii de nuntă ca un aproape mântuit, dar pierdut de tot și absolut și veșnic.

Sus, în Alpi, în apropiere de spitalul St. Bernhard, au fost găsite după o furtună de zăpadă îngrozitoare, cadavrele a unsprezece turiști înghețați.

Călăuzele care i-au descoperit pe cei dispăruți, au povestit că locul accidentului a fost numai la câțiva pași de spital.

„Ce trist !” va fi gândit cineva care a citit această notiță în ziar. „**Atât de aproape de căminul protector, care ține pregătite ; căldură, înviorare și odihnă pentru călătorii obosiți și cu toate acestea ajunși pradă morții !**” [Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Nenumărați pelerini pe drumul vieții au pățit la fel. Au existat perioade în viața lor când au fost aproape de Împărăția cerurilor. Luminile patriei veșnice le-au făcut semne prin noaptea și ceața pământului.

Domnul a făcut deja pe câte unul să se întâlnească cu creștini adevărați, care găsiseră fericire și pace în Isus.

Atunci el a simțit că : acești oameni sunt bogați și fericiți, iar eu sunt sărac.

Atunci a venit din nou lumea, năzuința după bogăție, după venituri mai mari.

Dar odată cu veniturile crescânde, s-au înmulțit nevoile și dorințele, iar când a sosit averea, nebunului i s-a cerut peste noapte sufletul.

Chemarea serioasă la Isus și experiența dragostei Lui a ajuns și la tânărul, ușuraticul soldat S.

El făcuse deja multe griji mamei lui. Era talentat, îndemânatic și arătos.

Devenise subofițer de tânăr, dar tot de timpuriu a învățat să cunoască și viciul. Băutul și femeile au dus la datorii.

A făcut datorii la subalterni, a fost degradat și puțin după aceea concediat. Acum tânăra viață era în rușine și păcat.

Atunci a cunoscut niște creștini care s-au ocupat de el. A găsit ajutor. Ei s-au îngrijit de întreținerea lui.

S-au ostenit să-i găsească de lucru. Cuvântul lui Dumnezeu și dragostea copiilor lui Dumnezeu au făcut o impresie profundă asupra inimii lui. Dar nu s-a lăsat adus la pocăință.

Suferea, într-adevăr, pentru nenorocirea și rușinea lui, dar nu pentru păcatul lui. De aceea nici nu s-a ajuns la o ruptură cu păcatul. Spunea, ce-i drept, că voia să rupă, dar n-o făcea.

Astfel a devenit fățarnic față de Dumnezeu și de oameni.

După un scurt timp a întors spatele Domnului și copiilor lui Dumnezeu și a plecat, în jos, pe drumul întunericii.

Aproape ! Aproape să se lase mântuit ! Viața lui era aproape să devină o viață de binecuvântare prin harul lui Dumnezeu – dar a fost și a rămas în lanțul și în blestemul păcatului.

Te impresionează acest text ? Simți că te cauță și te cheamă și pe tine bunul Păstor ? Simți că ești rătăcit de Dumnezeu, pierdut în pustie ?

Lasă-te salvat de Isus, abandonează-te de tot, cu tot ce ești și ai în brațele Sale credincioase și tari ; atunci vei preamări și mulțumi la inima lui Isus :

Eram aproape pierdut, dar Domnul m-a apucat încă la timpul potrivit; acum sunt mântuit ! [Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | V | Georg von Viebahn, BERLIN | 1900 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE DEVOTAMENT

- Dovedește devotament și omenie azi, când ai puțină, fiindcă mâine puțin probabil să mai afli prilejul. **KHOSRAVANI, Contemporanii, 314**
- Pe drumul înțelepciunii nu alege decât ce e înțelept ; nu da prietenul de nădejde pe cel îndoielnic. **KHAYYAM**
- Nu-i devotat acela care nu s-a lovit de sabia nefericirii. **GHA SEMI**
- De la omul care are două fețe, asemeni florii, ce miros se va răspândi de la devotamentul lui ? **GIAMI**
- Câinele latră în casa stăpânului său. *Proverbe*
[Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

Lumini peste veacuri Volumul II [Petru Popovici] CAPITOLUL 12 ROBERT MOFFAT

Șeful tribului le-a dat un teren cu grădină, pe care ei au irigat-o și au cultivat-o.

Dar când au fost coapte roadele, a venit soția șefului de trib cu alte femei și au cules o mare parte, fără ca ei să poată zice ceva.

Se părea că învățătura Evangheliei nu prinde la beciuani, căci furau tot ce găseau, și oi, și roade, și unelte.

De aici, Moffat mergea într-o parte și alta să predice Evanghelia.

Odată, ajungând într-un sat, i-a găsit că săpau o groapă, căci murise o femeie de la care rămăseseră două fete. Acolo a aflat că și fetele urmau să fie îngropate de vii cu mama lor.

El a mijlocit pentru ele și le-a luat cu el acasă, unde au crescut ca fete ale lor. El a fost confruntat cu multe pericole și primejdii. Odată, mergând la Kureciane, seara a fost înconjurat de lei, iar singurul său cal, îngrozit, a luat-o în galop să-și scape viața.

Zadarnic l-au căutat băștinașii, presupuneau că a fost mâncat de lei, dar a doua zi dimineața a apărut.

Într-o altă zi, mergea singur printr-o pădure. Vrând să evite un vad care era plin cu crocodili, a părăsit drumul și deodată a zărit în fața lui un leu, care l-a văzut și se pregătea să-l atace.

El s-a întors înapoi, a dat cu pietre în vad să fugă crocodilii, a trecut vadul și a scăpat.

Într-o bună zi, avea arma de vânatoare pe umăr și trecea prin niște ierburi înalte.

Zăbind o antilopă, a tras după ea și a urmărit-o, dar privind la un copac din față, a zărit o tigroaică ce stătea între două crăci, gata să sară în capul lui.

Imediat, s-a dat câțiva pași înapoi și, fără să vadă ce e în spate, a călcat o cobra care s-a încolăcit după piciorul lui și a ridicat capul să-l muște, dar cu o mișcare fulger el a sucit arma și a tras un foc care a omorât-o. Apucând-o de coadă a târât-o la carul lor.

Băștinașii care-l însoțeau au tăiat-o și au găsit pungile pline cu otravă. Ei spuneau că dacă l-ar fi mușcat, nu mai putea ajunge nici măcar până la car.

Dar Dumnezeu l-a scăpat din toate acestea. Moffat obișnuia să spună :

„Omul e nemuritor până ce își termină lucrarea”.

Odată, deși se auzea în depărtare bătaia tot mai tare a tobelor de război, Moffat plecă în călătorie pentru vestirea Evangheliei.

Zvonuri de război circulau în toate părțile. Se spunea că trupe zulu au plecat să invadeze pe beciuani ... [Continuarea va fi în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]
2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.
3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

**„Doamne Isuse,
vino te rog și în viața mea !”**
[Continuare pe pagina 4]